

Posudek oponenta bakalářské práce – praktická část

Jméno a příjmení studenta	Karolína Hlavičková		
Studijní program	Teorie a praxe audiovizuální tvorby		
Obor/ateliér	Režie a scenáristika / ateliér Audiovizuální tvorba		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2024/2025
Název práce	film: „ZVĚRSTVO“		
Oponent práce	MgA. Martin Velič, ArtD.		

„Studentka Karolína Hlavičková preukázala nebývalú guráž, keď sa rozhodla pre tak ambiciózny a náročný projekt, akým je *Zvěrstvo*. Napriek všetkým komplikáciám sa dokázala popasovať s touto neľahkou úlohou so ct'ou. Žiaľ, projekt sprevádzalo množstvo prekážok a napokon sa jej ho nepodarilo dokončiť včas – a tak musel byť klasifikovaný známku F. Pevne však dúfam, že toto hodnotenie nebude pre Karolínu dôvodom na rezignáciu, ale naopak: že o rok budeme svedkami dokončeného diela, v ktorom sa naplno prejavia jej režijné kvality.“ – Týmito slovami som pred rokom hodnotil film *Zvěrstvo*, ktorý zo známych dôvodov nebol pripustený k obhajobe.

Po dvanástich mesiacoch hľadania nových uhlov pohľadu, dokončovacích prác a snád' i oddychu je zrejmé, že sa to Karolíne podarilo. Ten ročný odstup viditeľne pomohol filmu a badať je aj posun v autorskej vyspelosti. Režisérka si nabrala skutočne veľké sústo a už predošlá verzia dokazovala, že to vôbec nedopadlo zle.

Vo svetle minuloročných udalostí by sa mohlo zdať, že odloženie dokončovacích prác bolo zlyhaním – ja si však myslím presný opak. Tak ako bolo odvážne rozhodnúť sa pre takto náročné dielo, tak bolo odvážne aj nerezignovať na jeho dokončenie potom, čo sa celá finalizácia posunula o celý rok.

Napriek výraznému posunu a kvalitám výsledného diela nemožno prehliadnuť určité slabiny. Filmový kritik, keď píše recenziu, hodnotí hotové dielo – bez znalosti okolností jeho vzniku. Občas k radosti autora, občas menej. Oponent bakalárskeho filmu – najmä ak ide o pedagóga, ktorý študenta sprevádzal počas celého štúdia – však reflektuje komplexnejšiu prácu. A to aj v oblastiach, ktoré sa do samotného filmu nemusia naplno premietnuť: prípravné fázy, komunikácia so štábom, spolupráca v postprodukcii.

Práve tieto aspekty sú dôležitou súčasťou profesie režiséra. Obzvlášť v prostredí, akým je česká a slovenská filmová obec – malé, prepojené a citlivé na vzťahy – by bolo krátkozraké myslieť si, že sa ráta iba výsledkom. *Zvěrstvo* vznikalo krvopotne, s maximálnym nasadením všetkých zúčastnených. Nik netvrdí, že to bolo jednoduché – a je pochopiteľné, že v náročných podmienkach nevychádza každý krok hladko. O to dôležitejšie je pamätať na to, že film je tímové dielo. Každý člen tímu vkladá do výsledku svoj diel práce, ktorý si zaslúži rešpekt.

Pri takto komplikovaných produkciách preto ešte viac vyniká význam spolupráce, ľudského prístupu a schopnosti načúvať. Režisér je totiž nielen autorom vízie, ale aj človekom, ktorý musí túto víziu prenášať cez desiatky ďalších ľudí. A spôsob, akým to robí, je nemenej dôležitý než to, čo na konci vidíme na plátne.

Tento film ale ponúkal režisérke Karolíne Hlavičkovej aj množstvo iných výziev. Jednou z nich bolo i množstvo účinkujúcich, ktorí sa vo filme objavujú – a predovšetkým fakt, že sú vo viacerých momentoch zhromaždení v spoločných scénach. Koordinácia takéhoto množstva hercov, ich mizanscény, rytmu a energií je náročná úloha aj pre skúseného režiséra, nieto ešte pre študentku. No Karolína túto úlohu zvládla s prehľadom. A to aj napriek tomu, že medzi obsadenými sa objavujú starší herci, ba dokonca aj známe mená, ku ktorým majú autori prirodzený rešpekt. O to viac treba oceniť jej schopnosť udržať si kontrolu nad scénami.

Podobne pôsobivo vyznieva aj výprava filmu. Je zrejmé, že musela byť produkčne veľmi náročná – od masiek cez kostýmy, výber lokácií, až po set dizajn a prácu s rekvizitami. Výsledok však pôsobí premyslene, dôsledne a predovšetkým profesionálne. Divák často zabúda, že sleduje študentský film. Vizuálna rovina filmu *Zvěrstvo* pôsobí suverénne a podčiarkuje ambíciu autorky vytvoriť dielo, ktoré sa neuspokojí s priemerom.

Hudobná dramaturgia filmu je podarená – nielen v zmysle výberu hudobných motívov, ale aj v tom, ako rytmicky a atmosféricky podporuje celkový vývoj príbehu. Mimoriadne zaujímavým a zároveň rizikovým momentom bola choreografia spoločného tanca, ktorého realizácia pôsobí výtvarne efektným dojmom a paradoxne zároveň uveriteľne vo svojej grotesknej bizarnosti. Takýto typ scén je režijne mimoriadne náročný: nielen z hľadiska koordinácie pohybu, ale aj preto, že si vyžaduje od hercov značnú mieru otvorenosti a ochoty vstúpiť do „nezvyčajného“ priestoru, kde civilný prejav nestačí.

Ešte náročnejšie sú však scény, ktoré si vyžadujú preexponované či štylizované výkony. U hercov môžu prirodzene vyvolávať pochybnosti – nevidia totiž finálny vizuál, netušia výsledný tón, a ľahko sa môže stať, že sa budú cítiť „neistí“ v tom, čo od nich režisér žiada. V tomto smere Karolína preukázala vysokú mieru empatie a psychologickú inteligenciu: podarilo sa jej získať dôveru hercov, čo je základným predpokladom pre vznik funkčných a pravdivých výkonov – aj v extrémne štylizovaných situáciách.

To isté platí aj pre scény pracujúce s nahotou, erotikou či explicitnejším zobrazením telesnosti. Pohybovať sa v tejto oblasti s citlivosťou, rešpektom a zároveň režijnou istotou, vyžaduje značnú dávku taktu. Obzvlášť v situáciách, v ktorých je na pľaci prítomné tak veľké množstvo hereckých kolegov či členov štábu. Karolíne sa podarilo tieto scény zrealizovať dôstojne, suverénne a bez toho, aby pôsobili samoúčelne – čo považujem za dôležité svedectvo jej režijnej zrelosti.

Z hľadiska strihu a temporytmickej skladby film funguje veľmi dobre. Scény sú správne odstupňované, rytmus filmu drží pozornosť a ani pri výraznej štylizácii nestráca dynamiku. Škoda drobnej vizuálnej inkonzistencie titulkov – v úvode tých záverečných sú výtvarne nápadité a pôsobivé, zatiaľ čo následné rolovacie pôsobia oproti nim mierne odfláknuto. Normálne by som tento svoj dojem v posudku nespomínal, no vzhľadom na okolnosti posunu postprodukcie, ma daná nedotiahnutosť prekvapuje. Je to však len detail, ktorý v celkovom pohľade nijako neznižuje kvality diela.

Dôležité je, že *Zvěrstvo* je film, ktorý sa nebojí byť svojský, odvážny, výtvarne expresívny a zároveň dramaturgicky čitateľný. Karolína Hlavičková preukázala nielen režijnú vyspelosť, ale aj výdrž, sebareflexiu a schopnosť viesť náročný projekt až do konca – s víziou a cieľavedomosťou. Jej film je

výpoveďou o svete, ktorý je svojou štylizáciou možno prehnaný – ale o to presnejšie nastavuje zrkadlo istým spoločenským mechanizmom a hodnotám.

Ak si Karolína uchová túto odvahu tvoriť a zároveň bude svoje budúce projekty opierať o rovnako dôkladnú prípravu, dôveru v spolupracovníkov a vlastnú víziu, môžeme sa tešiť na ďalšie výrazné diela. *Zvêrstvo* je dôkazom, že jej tvorivý hlas stojí za pozornosť. Gratulujem a držím palce do ďalšej tvorby.

Otázky k obhajobě:

- 1.) Aké ponaučenie si, ako režisérka, beriete z tohto nakrúcania, v rámci komunikácie so štábom? V čom ste spravili chyby? Za čím si naopak stojíte? A čo by ste dnes v tejto oblasti spravili inak?
- 2.) V čom vidíte najväčší prínos Vášho filmu? Aké nesie posolstvo pre diváka?
- 3.) Stálo vaše rozhodnutie – trvať na konkrétnych osobách v postprodukcii – za to? Čo Vám dal ten rok odkladu? A čo dal Vášmu filmu?

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace: A – výborně

V Bratislave, dňa 1.6.2025

.....
podpis oponenta práce